

جایگاه و اهمیت مسجد در کلام معصومین(ع)/ 4 مسجد معروف به بیان امام باقر(ع)

امام صادق(ع) می فرماید: مساجد خانه های خدای متعال در زمین هستند و کسی که با طهارت به سوی مساجد برود خدای متعال او را از گناهانش پاک می کند و از زوارش نوشته می شود، پس زیاد در مساجد نماز و دعا بخوانید و در مسجدهای مختلف نماز بخوانید، چون که در روز قیامت هر مکانی شهادت برای نمازگزارش می دهد.

امام صادق(ع) می فرماید: مساجد خانه های خدای متعال در زمین هستند و کسی که با طهارت به سوی مساجد برود خدای متعال او را از گناهانش پاک می کند و از زوارش نوشته می شود، پس زیاد در مساجد نماز و دعا بخوانید و در مسجدهای مختلف نماز بخوانید، چون که در روز قیامت هر مکانی شهادت برای نمازگزارش می دهد. 1. پیامبر اکرم(ص): $\text{إِنَّ لِلْمَسَاجِدِ أَوْتَادًا الْمَلَائِكَةُ جُلُوسًا وَهُمْ إِذَا غَابُوا اقْتَفَدُوهُمْ وَ إِنْ مَرَضُوا عَادُوهُمْ وَ إِنْ كَانُوا فِي حَاجَةٍ أَعَانُوهُمْ}$ ؛ در مساجد انسان های ثابت قدمی همچون میخ وجود دارند که ملائکه با آنان مأنوس و هم نشین هستند. هنگامی که از مسجد غیب می شوند در پی آنها هستند و هنگامی که بیمار می شوند به عیادت آنها می روند و هر وقت در کارها احتیاج به کمک داشته باشند به کمک آنها می شتابند.

2. رسول اکرم(ص): $\text{إِنَّ الْمَسَاجِدَ سُوقٌ مِنْ أَسْوَاقِ الْآخِرَةِ قَرَاهَا الْمُغْفِرَةُ وَ تُحْفَتُهَا الْجَنَّةُ}$ ؛ مساجد، بازاری از بازارهای آخرت است، پذیرایی آن مغفرت و هدیه آن بهشت است.

3. امام علی(ع): $\text{لَيْسَ لِجَارِ الْمَسْجِدِ صَلَاةٌ إِذَا لَمْ يَشْهَدْ الْمَكْتُوبَةَ فِي الْمَسْجِدِ إِذَا كَانَ فَارِعًا صَحِيحًا}$ ؛ همسایه مسجد اگر مانعی برایش نبوده و سالم باشد و در این حال برای نماز واجب در مسجد حاضر نشود، نمازش مقبول درگاه الهی نخواهد بود.

4. رسول اکرم(ص): $\text{لَا تُزَحِّفُوا مَسَاجِدَكُمْ كَمَا زَحَّفَتِ الْيَهُودُ وَ النَّصَارَى بِيَعَهُمْ}$ ؛ مساجد خود را با طلا زینت نکنید، همچنان که یهود و نصاری معابد خود را با طلا زینت نمودند.

5. رسول خدا(ص): $\text{لَا تَجْعَلُوا الْمَسَاجِدَ طُرُقًا حَتَّى تُصَلُّوا فِيهَا رَكَعَتَيْنِ}$ ؛ مساجد را گذرگاه و محل عبور خود قرار ندهید، مگر اینکه دو رکعت نماز در آن به جای آورید.

6. امام صادق(ع): $\text{مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ مَنْ لَمْ يُوقِّرِ الْمَسْجِدَ...}$ ؛ ملعون است، ملعون است کسی که مسجد را تعظیم نکند....

7. امام صادق(ع): $\text{إِذَا أَدْنَتْ فَلَا تُخْفِينَ صَوْتَكَ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْجُرُكَ مَدَّ صَوْتِكَ فِيهِ}$ ؛ در هنگام اذان گفتن، صدایت را کوتاه نکن، چرا که خداوند به میزان بلند کردن صدا تو را پاداش می دهد.

8. رسول خدا(ص): $\text{... وَ مَنْ أَرَادَ أَنْ لَا تَأْكُلَهُ الدِّيْدَانُ تَحْتَ الْأَرْضِ فَلْيَسْكُنِ الْمَسَاجِدَ...}$ ؛ هر کس بخواهد

کرم‌ها (جسد) او را در زیر زمین نخورند بایستی مساجد را جارو نماید....

9. پیامبر اکرم(ص): 171#&: مَنْ كَانَتْ الْمَسَاجِدُ بَيْتَهُ ضَمِنَ اللَّهُ لَهُ بِالرُّوحِ وَالرَّاحَةِ وَالْجَوَازِ عَلَى الصِّرَاطِ 10&[؛ هرکسی که مسجدها خانه shy&اش باشد، خداوند آسایش و آرامش و عبور از صراط را برای او ضمانت می‌کند.

10. رسول خدا(ص): 171#&: كُلُّ جُلُوسٍ فِي الْمَسْجِدِ لَغْوٌ إِلَّا ثَلَاثَةً: قِرَاءَةُ مَعْمَلٍ أَوْ ذِكْرُ اللَّهِ أَوْ سَائِلٌ عَنْ عِلْمٍ 11&[؛ هرگونه نشستی در مسجد بیهوده است، مگر اینکه برای سه کار باشد: خواندن قرآن، خدا را یاد کردن، و یا دانش اندوختن.

11. علی(ع): 171#&: مَنْ اخْتَلَفَ إِلَى الْمَسْجِدِ أَصَابَ إِحْدَى الثَّمَانِ؛ أَخَا مُسْتَفَادًا فِي اللَّهِ، أَوْ عِلْمًا مُسْتَطَرَفًا أَوْ آيَةً مُحْكَمَةً أَوْ يَسْمَعُ كَلِمَةً تَذِلُّ عَلَى هُدًى، أَوْ رَحْمَةً مُنْتَظَرَةً، أَوْ كَلِمَةً تَرْذُهُ عَنْ رَدًى، أَوْ يَتَرَكُ ذَنْبًا حَشِيَّةً أَوْ حَيَاءً 12&[؛ کسی که به مسجد رفت و آمد می‌shy&کند، یکی از منافع هشت گانه نصیب او می‌shy&شود: برادری مفید و بارزش در راه خدا، یا علم و دانش نو، یا دلیل و برهان محکم [برای تثبیت عقاید]، یا کلماتی که موجب هدایت شود [می‌شنود]، یا رحمت مورد انتظاری [شامل حال او می‌shy&شود]، یا مواعظی که او را از فساد و گناه بازدارد، [می‌shy&شنود] یا به خاطر ترس یا حیا و آبروی خود گناهی را ترک می‌کند shy&.

12. پیامبر اکرم(ص): 171#&: مَنْ سَمِعَ النِّدَاءَ فِي الْمَسْجِدِ فَخَرَجَ مِنْ غَيْرِ عِلٍّ فَهُوَ مُنَافِقٌ إِلَّا أَنْ يَرِيدَ الرَّجُوعَ إِلَيْهِ 13&[؛ کسی که در مسجد صدای اذان را بشنود و بدون عذر از مسجد خارج شود (منافق) است، جز اینکه قصد برگشت به مسجد را داشته باشد.

13. رسول خدا(ص): مَنْ كَانَ الْقُرْآنَ حَدِيثَهُ، الْمَسْجِدَ بَيْتَهُ بَنَى اللَّهُ تَعَالَى لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ 14&[؛ کسی که کلام و ذکرش تلاوت قرآن باشد و مسجد خانه‌اش، خداوند متعال خانه‌ای را در بهشت برایش مهیا سازد.

14. پیامبر اکرم(ص): 171#&: مَنْ بَنَى اللَّهُ مَسْجِدًا يَعْبُدُ اللَّهَ فِيهِ مِنْ مَالٍ حَلَالٍ بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ مَنْ دَرَوِ يَاقُوتَ 15&[؛ هر کسی که از مال حلال مسجدی را بسازد که خداوند در آن عبادت شود خدای تعالی در بهشت خانه shy&ای از در و یاقوت برایش می‌shy&سازد 16&[؛ هر کسی برای

15. پیامبر اکرم(ص): 171#&: مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا لَا يَرِيدُ بِهِ رِبَاءً وَلَا سَمْعَةَ بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ 16&[؛ هر کسی برای خدا مسجدی را بسازد و آنرا برای ریا و خودنمایی به کار نبرد خدای تعالی در بهشت خانه shy&ای برای او بنا می‌shy&کند. 17&[؛ هنگامی که مشکلات و بلاها (برای اهل

16. رسول اکرم(ص): 171#&: إِذَا نَزَلَتِ الْعَاهَاتُ وَالْآفَاتُ عَوفَى أَهْلَ الْمَسْجِدِ 17&[؛ هنگامی که مشکلات و بلاها (برای اهل زمین) نازل می‌shy&شود اهل مساجد در امانند. 18&[؛

17. رسول اکرم(ص): ««الغدو و الدواج الى المساجد من الجهاد في سبيل الله«»؛ شب و روز به سوي مسجد شتافتن از اقسام جهاد کردن در راه خداست.

18. پیامبر اکرم(ص): ««انّ المومن مجلسه مسجده«»؛ همانا مجلس مؤمن مسجد است.

19. پیامبر اکرم(ص) به ابوذر فرمود: ««يا اباذر من اجاب داعي الله و احسن عمارة مساجد الله كان ثوابه من الله الجنة فقلت: كيف تعمير مساجد الله؟ قال: لا ترفع الاصوات فيها و لا يخاض فيها بالباطل و لا يشتري فيها و لا يبايع و اترك الغو مادمت فيها فان لم يفعل فلا تلومن يوم القيامة الا نفسك«»؛ ای ابوذر! کسی که دعوت خدا را جواب گوید و در تعمیر مساجد خدا نیکو بکوشد پاداشش از جانب خدا بهشت برین است. ابوذر می‌گوید: گفتم: چگونه تعمیر کند مساجد خدا را؟ پیامبر (ص) فرمود: صداها در آن بلند نشده و به امور و مطالب باطله پرداخته نشود و محل خرید و فروش نگردد، و مسائل بیهوده را ترك کن تا وقتی در مسجد هستی، پس اگر این کارها را انجام ندهی و به توصیه‌هایم عمل نکنی، در روز قیامت که حقیقت آشکار می‌شود و هر کس جزای عملش را می‌بیند، جز خویشتن را نباید ملامت کنی.

20. پیامبر اکرم(ص): ««سيأتي على الناس زمان لا يبقى من القرآن لا رسمه و من الاسلام الا اسمه يسمون به و هم ابعد الناس منه، مساجدهم عامرة و هي خراب من الهدى«»؛ به زودی زمانی بر مردم خواهد آمد که از قرآن جز نوشته‌اش و از اسلام جز نامش باقی نمی‌ماند. مردم به اسم مسلمان، ولی دورترین مردم از حقیقت اسلامند. مساجدشان از نظر ساختمانی، آباد و از لحاظ هدایت خراب است....

21. رسول خدا(ص): ««إنّ بُيُوتِي فِي الْأَرْضِ الْمَسَاجِدُ تُضِيءُ لِأَهْلِ السَّمَاءِ كَمَا تُضِيءُ الثُّجُومُ لِأَهْلِ الْأَرْضِ أَلَا طُوبَى لِمَنْ كَانَتْ الْمَسَاجِدُ بُيُوتَهُ أَلَا طُوبَى لِعَبْدٍ تَوَضَّأَ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ زَارَنِي فِي بَيْتِي أَلَا إِنَّ عَلَى الْمَرْوَرِ كَرَامَةَ الرَّائِرِ أَلَا بَشِيرَ الْمَشَائِيْنِ فِي الظُّلُمَاتِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالثَّوْرِ السَّاطِعِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ«»؛ رسول خدا (ص) فرمود: خدای متعال فرمود: آگاه باش که خانه shy«های من در زمین مساجد هستند و برای اهل آسمان‌ها همچون ستارگان برای اهل زمین می shy«درخشند؛ آگاه باش، خوشا به حال کسی که مساجد خانه shy«های اوست [بیشتر وقت‌ها در مساجد، نمازهایش را می خواند]؛ آگاه باش، خوشا به حال بنده shy«ای که در خانه shy«اش وضو بگیرد، سپس مرا در خانه shy«ام زیارت کند؛ آگاه باش، بر زیارت شده واجب است که زائرش را تکریم کند؛ آگاه باش، به کسانی که در تاریکی shy«ها به مساجد می shy«روند بشارت بده به نور ساطع در روز قیامت.

22. امام صادق(ع): ««عَلَيْكُمْ بِإِثْنَيْنِ الْمَسَاجِدِ فَإِنَّهَا بُيُوتُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ وَ مَنْ أَتَاهَا مُتَطَهِّرًا طَهَّرَهُ اللَّهُ مِنْ ذُنُوبِهِ وَ كُتِبَ مِنْزَلًا لَهُ فَأَكْثَرُوا فِيهَا مِنَ الصَّلَاةِ وَ الدُّعَاءِ وَ صَلُّوا مِنَ الْمَسَاجِدِ فِي بَقَاعِ مُخْتَلِفَةٍ فَإِنَّ كُلَّ بُقْعَةٍ تَشْهَدُ لِلْمُصَلِّيِ عَلَيْهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ«»؛ بر شما باد به رفتن به مساجد، به خاطر این‌که مساجد خانه shy«های خدای متعال در زمین هستند و کسی که با طهارت به سوی مساجد برود خدای متعال او را از گناهانش پاک می shy«کند و از زوارش نوشته می shy«شود، پس زیاد در مساجد نماز و دعا بخوانید و در مسجدهای مختلف نماز بخوانید، چون که در روز قیامت هر مکانی شهادت برای نمازگزارش می shy«دهد.

23. امام صادق(ع): ««إِنَّ فِي التَّوَارِ مَكْتُوبًا: إِنَّ بُيُوتِي فِي الْأَرْضِ الْمَسَاجِدُ فَطُوبَى لِمَنْ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ زَارَنِي فِي بَيْتِي وَ حَقَّ عَلَى الْمَزُورِ أَنْ يُكْرِمَ الزَّائِرَ»[24]; در تورات نوشته شده است که خداوند می‌فرماید: مسجدها خانه shy&های من در زمین هستند. خوشا به حال کسی که خود را در خانه اش تطهیر (وضوء) کند و بعد از آن مرا در خانه shy&ام زیارت کند و حق زائر این است که میزبان او را محترم شمارد.

24. امام صادق(ع): ««مَنْ مَشَى إِلَى الْمَسْجِدِ لَمْ يَضَعْ رَجْلَيْهِ عَلَى رَطْبٍ وَ لَا يَبَاسٍ إِلَّا يُسَيِّحُ لَهُ إِلَى الْأَرْضَيْنِ السَّابِقَتَيْنِ»[25]; هرکس به طرف مسجد برود، پایش را بر هیچ تر و خشکی نمی‌گذارد، مگر اینکه زمین تا طبقات هفت‌گانه shy&اش برای او تسبیح می‌شود shy&گویند.

25. امام صادق(ع): ««إِنَّمَا أَمْرُ بَتَعْظِيمِ الْمَسَاجِدِ لِأَنَّهَا بُيُوتُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ»[26]; ابی بصیر می‌گوید: shy&از امام صادق (ع) علت تعظیم مساجد را پرسیدم؟ فرمودند: به خاطر این‌که مساجد، خانه shy&های خدای متعال در زمین هستند.

26. امام باقر(ع): ««الْمَسَاجِدُ الْأَرْبَعَةُ الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ وَ الْمَسْجِدُ رَسُولِ اللَّهِ (ص) وَ الْمَسْجِدُ بَيْتِ الْمَقْدِسِ وَ الْمَسْجِدُ الْكَوْفَةِ يَا أَبَا حَمْرَةَ الْقَرِيبَةَ فِيهَا تَعْدُلُ حَجَّةٌ وَ التَّافِلَةُ تَعْدُلُ عُمْرَةٌ»[27]; مسجدهای (معروف) چهار تا هستند؛ مسجدالحرام (مکه)، مسجدالنبی صلی الله علیه و آله (مدینه)، مسجد بیت shy&المقدس (فلسطین)، مسجد کوفه (عراق)؛ انجام هر یک از نمازهای واجب روزانه در هر یک از آنها، ثواب و اجر حج واجب را دارد و به جا آوردن نماز مستحبی، اجر و ثواب عمره مفرده را دارد.

27. امام علی(ع): ««صَلَاةٌ فِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ تَعْدُلُ أَلْفَ صَلَاةٍ وَ صَلَاةٌ فِي الْمَسْجِدِ الْأَعْظَمِ مِائَةَ صَلَاةٍ وَ صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِ الْقِبْلَةِ خَمْسٌ وَ عِشْرُونَ صَلَاةً وَ صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِ السُّوقِ اثْنَتَا عَشْرَةَ صَلَاةً وَ صَلَاةُ الرَّجُلِ فِي بَيْتِهِ وَحْدَةً صَلَاةً وَاحِدَةً»[28]; امیرالمومنین، علی(ع) فرمود: نماز در مسجد بیت المقدس معادل هزار نماز؛ در مسجدجامع (اعظم) صد نماز؛ در مسجد محله و قبيله بیست و پنج نماز؛ در مسجد بازار دوازده نماز؛ نماز شخص مسلمان در خانه shy&اش معادل یک نماز، ثواب دارد.

28. امام باقر(ع): ««إِذَا دَخَلْتَ الْمَسْجِدَ وَ أَنْتَ تُرِيدُ أَنْ تَجْلِسَ فَلَا تَدْخُلْهُ إِلَّا طَاهِرًا وَ إِذَا دَخَلْتَ فَاسْتَقْبِلِ الْقِبْلَةَ ثُمَّ ادْعُ اللَّهَ وَ اسْأَلْهُ وَ سَمِّ حِينَ تَدْخُلُهُ وَاحْمَدُ اللَّهَ وَ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ (ص)»[29]; امام محمد باقر (ع) فرمود: هرگاه خواستی وارد مسجد شوی و آن‌جا بنشینی، طاهر باش و وضو بگیر و چون وارد شوی، رو به قبله باش، سپس خدا را بخوان و از او درخواست نما و به هنگام ورود بسم الله بر زبان آور و خدا را ثنا بگو و بر پیامبر (ص) درود بفرست.

29. امام صادق(ع): ««إِذَا دَخَلْتَ الْمَسْجِدَ فَأَدْخِلْ رَجْلَكَ الْيُمْنَى وَ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ وَ آلِهِ وَ إِذَا خَرَجْتَ فَأَخْرِجْ رَجْلَكَ الْيُسْرَى وَ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ وَ آلِهِ»[30]; هنگامی که خواستی وارد مسجد شوی، ابتدا پای راست را بگذار و بر پیامبر و آل او، درود بفرست و هنگام خروج، ابتدا پای چپ را بیرون بگذار و بر پیامبر و آل او درود بفرست.

30. امام حسن مجتبی(ع): ««إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ لَيْسَ أَجُودَ ثِيَابَهُ فَقِيلَ لَهُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ لِمَ تَلْبَسُ أَجُودَ ثِيَابِكَ فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ فَاتَّجَمَلُ لِرَبِّي وَ هُوَ يَقُولُ حُدُّوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ فَأُحِبُّ أَنْ أَلْبَسَ أَجُودَ ثِيَابِي»[31]; خثیمه بن ابی خثیمه گفت: امام حسن (ع) هنگامی که به نماز برمی shy&خواست، بهترین لباس‌هایش را می پوشید. به او گفتند: ای فرزند

رسول خدا، چرا بهترین لباس‌هایت را می‌پوشی؟ فرمود: خداوند زیباست و زیبایی را دوست دارد و من نیز خود را برای پروردگارم می‌آرایم، چه خدای تعالی فرماید: زینت خود را به هنگام عبادت در مسجد بگریید. بنابراین، دوست دارم که بهترین لباسم را بپوشم.

31. پیامبر اکرم(ص): «خِصَالُ سِتٍّ مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ فِي وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ إِلَّا كَانَ ضَامِنًا عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ مِنْهَا رَجُلٌ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ ثُمَّ حَرَجَ إِلَى مَسْجِدٍ الصَّلَاةُ فِيْ مَاتَ فِي وَجْهِهِ كَانَ ضَامِنًا عَلَى اللَّهِ[32]; شش خصلت است که هر کس در آن حال بمیرد، خداوند عزوجل ضمانت نموده که او را در بهشت داخل کند: یکی از آن موارد، شخصی است که وضوی خویش را نیکو به جا آورده و به سوی مسجد و محل نماز حرکت کند و چون در راه، مرگ وی فرا رسد خداوند بهشت را برای او ضمانت نموده است.

32. رسول خدا(ص): «ان الله تعالى، اذا انزل عاهة من السماء على اهل الارض صرفت عن عمار المساجد[33]; خداوند وقتی وقتی مرضی را از آسمان بر مردم فرود آورد آن را از بانیان مساجد دور بگرداند.

33. پیامبر اسلام (ص): «مَا مِنْ يَوْمٍ إِلَّا وَ مَلَكَ يُتَادَى فِي الْمَقَابِرِ مَنْ تَقِيطُونَ فَيَقُولُونَ أَهْلَ الْمَسَاجِدِ يُصَلُّونَ وَ لَا تَقْدِرُ وَ يَصُومُونَ وَ لَا تَقْدِرُ[34]; در هر روز نوشته‌ای در قبرستان به مرده‌ها خطاب می‌کند، غبطه چه کسانی را می‌خورید؟ آنها می‌گویند: غبطه اهل مساجد می‌خوریم، آنها نماز می‌خوانند و روزه می‌گیرند و ما توان انجام آنها را نداریم.

34. امام حسن مجتبی(ع) فرمود: «أَهْلُ الْمَسْجِدِ زُورًا وَ حَقٌّ عَلَى الْمَزُورِ الثَّحَقَةُ لِزَائِرِهِ[35]; اهل مسجد زائر خدا هستند و بر صاحب خانه است که بر زائرش هدیه‌ای بدهد.

35. پیامبر اکرم(ص): «بَشِّرِ الْمَشَائِينَ فِي ظِلِّ اللَّيْلِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالنُّورِ التَّامِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ[36]; بشارت باد کسانی را که در تاریکی شب به مساجد می‌روند، در روز قیامت، از نوری درخشان در پیشاپیش خود برخوردارند.

36. رسول خدا(ص) می‌فرماید: «إِذَا شَهِدْتَ أَحَادِكِ الْمَسْجِدِ فَلَا تَمَسْ طَبِيبًا[37]; زنان هنگام حضور در مسجد، از بوی خوش استفاده نکنند.

37. پیامبر اکرم(ص): «مَا جَلَسَ قَوْمٌ فِي مَسْجِدٍ مِنْ مَسَاجِدِ اللَّهِ تَعَالَى يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ [وَ] يَتَذَكَّرُونَ إِلَّا تَنَزَّلَتْ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ وَ عَشِيَّتُهُمُ الرَّحْمَةُ وَ ذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ[38]; قومی [با یکدیگر] در مسجدی از مساجد خداوند متعال برای تلاوت و آموختن قرآن ننشینند؛ مگر آنکه آرامش بر ایشان نازل و رحمت الهی شامل حال آنها شود. و خداوند از آنها در میان کسانی که نزد او هستند یاد می‌کند.

38. پیامبر اکرم(ص): «الْمَسَاجِدُ سُوقٌ مِنْ أَسْوَاقِ الْآخِرَةِ قَرَاهَا الْمَغْفِرَةُ وَ ثَقِفَتْهَا الْجَنَّةُ[39]; مساجد بازاری از بازارهای آخرتند. آموزش [و بخشش] از وسایل پذیرایی آنها و هدیه آنها بهشت است.

39. پیامبر اکرم(ص): «سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ: ... رَجُلٌ قَلْبُهُ مُتَعَلِّقٌ بِالْمَسْجِدِ إِذَا حَرَجَ مِنْهُ حَتَّى يَعُودَ إِلَيْهِ[40]; هفت گروه در قیامت مورد توجه خدا قرار می‌شود؛ گیرند...[که از جمله آنهاست]، شخصی که وقتی از مسجد خارج می‌شود تا زمان برگشت، توجه‌اش به مسجد باشد.

40. امام صادق(ع): «لَا يَرْجِعُ صَاحِبُ الْمَسْجِدِ بِأَقْلٍ مِنْ إِحْدَى ثَلَاثِ خِصَالٍ: إِمَّا دُعَاءٌ يَدْعُو بِهِ يُدْخِلُهُ اللَّهُ بِهِ الْجَنَّةَ وَ إِمَّا دُعَاءٌ يَدْعُو بِهِ فَيُصْرِفُ اللَّهُ عَنْهُ بَلَاءَ الدُّنْيَا...[41]; اهل مسجد به کمتر از یکی از سه ویژگی باز نمی‌گردد: یا دعایی می‌کند که خداوند به برکت آن، او را بهشت می‌برد، یا دعایی می‌کند که به سبب آن بلای دنیا را از او دور می‌کند و یا

پی نوشت:

[1] - عسکری اسلام‌shy&، دانش آموخته حوزه علمیه قم، محقق و نویسنده، مدرس حوزه.

[2]- بحارالانوار، ج80، ص373، باب فضل المساجد، ش38.

[3]- مستدرک الوسائل، ج3، ص361؛ بحارالانوار، ج81، ص4؛ شیخ طوسی، الامالی، ص139، قم، دارالثقافة، 1414 ق.

[4]- وسائل الشیعه، ج3، ص479، روایت5. حتی رسول خدا (ص) در مقام تأکید بر این امر می‌shy& فرمایند: «لَا صَلَاةَ لِجَارِ الْمَسْجِدِ إِلَّا فِي مَسْجِدِهِ&؛ یعنی همسایه مسجد نمازش مقبول نیست، مگر در مسجد. (وسائل الشیعه، ج3، ص478، روایت1). این احادیث و دهها روایت دیگر همه دلالت بر این دارد که نماز خواندن همسایه مسجد بدون عذر در غیر از مسجد کراهت دارد، و سیره و فتاوی فقهای ما نیز رد طول تاریخ برگرفته از همین تأکیدها می‌باشد.

[5]- مستدرک الوسائل، ج3، ص372، باب12، حدیث1.

[6]- وسائل الشیعه، ج3، ص553، باب67، روایت1.

[7]- وسائل الشیعه، ج3، ص554؛ جامع الاحادیث، ج4، ص452؛ مستدرک الوسائل، ج3، باب53، روایت1.

[8]- وسائل الشیعه، ج5، ص460، باب16، روایت6955.

[9]- بحارالانوار، ج 8، ص 144، باب 23، روایت 67 .

[10] - همان، ج ۳، ص ۵۵۴.

[11]- بحارالانوار، ج 77، ص 86.

[12] - وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۴۸۰.

[13]- وسایل الشیعه، ج 3، ص 481.

[14]- وسایل الشیعه، ج 3، ص 481.

[15]- کنز العمال، ج 7، ص 654.

[16]- همان، ص 655.

[17]- مستدرک الوسائل، ج 1، ص 226.

[18]- کنز العمال، ج 7، ص 648.

[19]- وسائل الشیعه، ج 3، ص 509.

[20]- همان، ص 507.

[21]- کافی، ج 8، ص 308؛ کنز العمال، ج 11، حدیث شماره 31135.

[22]- وسائل الشيعه، ج 1، ص 382.

[23]- بحارالانوار، ج 80، ص 384.

[24] - وسائل الشيعه، ج 3، ص 482؛ بحارالانوار، ج 81، ص 6.

[25]- من لايحضره الفقيه، ج 1، ص 233؛ بحارالانوار، ج 84، ص 13.

[26]- بحارالانوار، ج 81، ص 14.

[27]- وسائل الشيعه، ج 5، ص 290.

[28]- همان.

[29]- تهذيب الأحكام، ج 3، ص 263.

[30]- بحارالانوار، ج 81، ص 23.

[31]- مستدرک الوسائل، ج 3، ص 226.

[32]- همان، ص 394.

[33]- نهج الفصاحه، حديث 682.

[34]- مستدرک الوسائل، ج3، ص363، باب 3، روایت 18.

[35] سید حسن شیرازی، کلمة الامام الحسن، ص41، بیروت، دارالصادق، 1388 ق؛ علیرضا صابری یزدی، الحِکْمَ الزاهره، مترجم: محمد رضا انصاری، ص150، چاپ اول، زمستان 72، انتشارات سازمان تبلیغات اسلامی.

[36] - همان، ص239، ح720؛ سنن ابن ماجه، ج1، ص257، ح781.

[37] - محی الدین بن شرف النووی، المجموع، ج4، ص199، بیروت، دارالفکر، 1407 ق؛ صحیح مسلم، ج2، ص33.

[38] - مستدرک الوسائل، ج3، ص363.

[39] - مستدرک الوسائل، ج3، ص361؛ بحارالانوار، ج81، ص4؛ شیخ طوسی، الامالی، ص139، قم، دارالثقافة، 1414 ق.

[40] - وسایل الشیعه، ج3، ص471.

[41] - همان، ج3، ص477.